

BORGÅ KOMMUNAL- TJÄNSTEMANNA- FÖRENING

25 ÅR

BORGÅ KOMMUNALTJÄNSTEMANNAFÖRENINGENS KRÖNIKA
FÖR ÅREN 1962-1986

1. Tanken på att bilda en förening för tjänstemännen i Borgå föddes i samband med lönekonflikterna 1962. Till föreningens första ordförande valdes Sigge, undet vars klubba man kämpade mot herrarna, som blev bokstavligt sagt tagna på sängen.
2. Sedan fortsatte striden hela vintern -63 då 14 tjänsteinnehavare sade upp sig. Nu fick stadens höga her- rar lov att ta skeden i vacker hand. Tjänstemännen fick sin löneförhöjning och kunde komma tillbaka med äran i behåll.
3. Det tredje året inleddes med en trevlig julfest på Crystal. Senare under året följde ett höstmöte där man bland annat diskuterade en tidningsagentur. Men en tjänstestadga, som man underhandlade om, hamnade under det gröna klädet.
4. Nästa år stakade vi fram i nya spår, för nu ordna- des det riksskidningar, som föreningen deltog i. Plötsligt märkte någon, att det fanns lönegropar, men då sutto redan alla tjänstemännen i dessa. Vi försökte underhandla med både staden och landskommun- en, men tidpunkten visade sig vara föga läglig.
5. Från samma gropar startade man -66 men trots segt motstånd lyckades föreningen få en hel del förhöj- ningar igenom. På våren bad Sigge om att få avsäga sig, så Arne valdes i hans ställe. Vendito och TB erbjöd föreningens medlemmar rabatt på sin smörja.
6. Det sjätte året uppstod oenighet rörande bilersätt- ningen, varför en del av tjänstemännen slutade att använda sin egen bil i arbetet. Börje ordna en orien- teringstävling i Holken, men trots mycken propaganda, var det inte många kråkor som ställde upp.
7. Fixpunktsrekommendationerna togs upp till diskussion det sjunde året. Förhandlingarna utmynnade slutli- gen i en lönejustering för sextio tjänstemän. Sedan reste vi till Helsingfors för att se en pjäs, men då primadonnan insjuknat, blev det ingen teater. Istäl- let gick vi till en kiosk och köpte knackkorv.
8. Det här året minns man nog, för det var då man börja- de dra av medlemsavgifterna direkt från lönerna. Trettio medlemmar gjorde en utfärd till Äggskär, få voro de torrskodda. Sedan fick vi ett tidningsombud, som ordnade en fem procents rabatt på prenumeratio- nerna.
9. Året -70 inleddes med en oförglömlig bal i Nimbus käl- lare. Sköna mannekånger i vackra kreationer, visade sig dock ha en så konstigt manlig röst. Slutet på året var inte lika roligt, eftersom medlemsavgiften höjdes med nästan hälften.

10. Detta år handlade det rätt mycket om kultur. Först gjordes en resa till Helsingfors, där man såg Zorbas. Sedan följde en bastu-utfärd till Övik och där-
efter en gångmarsch till Staffas, där det bjöds på dans, öl och korv. Samma år erhöll tjänstemannen strejkrätt.
11. En utflykt företogs till Lovisa våren -72 på inbjudan av därvarande tjänstemannaförening. Lovisaborna kom i sin tur på svarsbesök till oss litet senare. Sedan företogs en sjöresa till Stockholm där vi besåg stadens sevärdheter. Och då man slutligen inte hade något annat att göra, bildade man en distriktsorganisation.
12. Tolfte året firades med en julfest på Iris, där det bjöds ymnigt både på sång, dans och dricka, varför många fick problem med balansen. En kurs, som ordnades i fackföreningskunskap blev ett fiasko, då endast två deltagare anmälde sig. Men till en Äggskärsutflykt fick vi med trettio medlemmar utan att behöva anstränga oss.
13. Nu var det dags för oss att företa en resa till Las Palmas. Tyvärr var vädret rätt mulet. En rationaliseringsundersökning företogs, men ledde inte till alltför genomgripande åtgärder. Men löneunderhandlingarna avlöpte väl, tack vare våra duktiga representanter, som genomdrev en lönejustering åt 145.
14. År -75 blev det åter aktuellt med en södernresa till Kanarieöarna. Den här gången gynnades vi av vädrets makter. Sedan var det dags att diskutera språktillägg och personalhälsovård. Underhandlingarna var även detta år rätt så sega. Dessutom kan man notera att Adde gästspelade som ordförande.
15. Men detta år var det åter Arne som övertog ledningen och skötte ordförandeskapet i gammal god stil. En resa till Leningrad intresserade många, men en utfärd till Äggskär torkade in, då det regnade för mycket. Tack vare en gedigen insatts av vår värvningskommitté steg medlemsantalet till över trehundra.
16. Detta år firade vi vårt femtonårsjubileum på Haiko gård. Samma år omprogrammerades vårt medlemsregister till Adb, ett jättestort arbete. Så fick vi äntligen våra lunchsedlar, men fråntogs istället eftermiddagskaffet.
17. Vintern -78 firades ingen julfest eftersom folket ännu inte hade hämtat sig från jubileumsfesten. Sedan såg vi "En gammal brud" på teatern. På hösten underhandlade vi både hårt och länge men lyckades till slut uppnå en efterlängtd löneförhöjning åt byråpersonalen.

18. Följande år inleddes med en grisfest. Därefter inbjöd vi våra vänner från Järvenpää, Sibbo och Lovisa till ärtsoppskalas på Virvik gård. Fast det inte hände så förfärligt mycket nytt dethär året, fick vi i allafall en ny ordförande i Fredi.
19. Den traditionella julfesten anordnades -80 som en tomtefest med riktiga böcker. Med Sampø slöt vi ett avtal om en ansvarsförsäkring för våra medlemmar. Sedan kunde man se KTF:are springa med i en landsomfattande propagandastafett.
20. En trollkonstnär visade hokus pokus konster på vår vinterfest. Sedan var det enkelt att trolla bort lönefrågorna det året. Som gubben i lådan dök nu Arne upp och tog hand om ordförandeposten för tredje gången. Därefter lyckades han på höstmötet få igenom en förhöjning av medlemsavgiften till en procent.
21. Det tjugoförsta året var ett märkesår såtillvida, att vi för första gången fick en kvinnlig ordförande, nämligen Ulla. Så firade vi tjugooårsjubileet på Golden Gate. På förbundets idrottsdagar i Esbo lyckades våra representanter ta flera guldmedaljer.
22. Nu stundade det bistra tider för sjukhuspersonalen. Även vår förening understödde de strejkande sjuksköterskorna. På teatern såg vi "Chicago" och "My fair lady". Men en fest på Staffas var så ointressant att den fick inställas. För övrigt hände föga, jag tror faktiskt att det aldrig hänt så lite, ett trist år.
23. Men än hade vi krafter kvar. Vi startade detta år med info för de "vilda" och de nya medlemmarna. Sedan gjorde vi ett avtal om ekonomisk trygghet för de kommunalanställda. En studiecirkel inledde sin verksamhet, med endast sex deltagare.
24. Följande år inledde vi med en skidutfärd i fjällen, men olyckan var framme och en av oss bröt benet. I en "Kyykkä-tävling" lyckades vårt ena lag ta en bronsmedalj. Sedan begav vi oss femtio man starka till Helsingfors för att se Lill Lindfors spexa.
25. Det tjugofemte året blev igen ett jubileumsår, men för övrigt trampade vi på i våra gamla spår. Fortfarande talar vi om gropar, precis som förr, och problemen tycks inte heller ta slut för KTF. Men med Anita i ledningen blickar vi framåt mot nya horisonter och nya äventyr.

Adde